

Der er kommet bemærkninger fra fru Ulla Tørnæs bl.a. om dødens købmænd, og at vi skulle gøre noget ved det. Jeg er fuldstændig enig i, at vi skal prøve at gøre noget ved det. Det er bl.a. én af grundene til, at man i Europol arbejder på at komme hvidvaskning af penge og organiseret kriminalitet til livs. Det vender vi tilbage til.

Der var også rejst spørgsmål fra hr. Bjørn Elmquist og fru Ulla Tørnæs vedrørende Kommunernes Landsforening og deres bemærkninger.

Må jeg først sige, at i henhold til § 49, stk. 2, er der tilført bloktilskudsmidler til kommunerne, og derfor har jeg heller ikke helt forstået den reaktion, der har været.

Jeg vil så i øvrigt sige i anledning af hr. Elmquists bemærkninger vedrørende artiklen i Politiken i dag, at der er måske noget, der tyder på, at samarbejdet mellem kriminalforsorgen og kommunerne ikke er – lad mig så sige det på den måde – optimalt, og at det måske kan være noget af det, der vanskeliggør løsladelsessituationerne. Og det mener jeg også er noget vi skal være meget opmærksom på. Jeg har aftalt med Retsudvalget, at det er noget, vi skal drøfte bl.a. under en tur, hvor vi kan besøge fængsler. Men jeg vil også tage kontakt til Kommunernes Landsforening og kriminalforsorgen for at se at få løst de problemer, der er. Det er vigtigt for os, at der er et godt samarbejde dér.

Fru Gitte Seeberg var ligesom andre inde på det store problem med stoffer i fængslerne. Jeg er enig i, at det virkelig er et af problemerne.

Man kan selvfølgelig diskutere de tidsfrister, der er sat i beslutningsforslaget, som fru Gitte Seeberg peger på, og dem kan vi også drøfte i udvalget. Der er begrundelser i forslaget for, hvorfor de er valgt sådan, men lad os tage en drøftelse af det.

Jeg er helt enig i, at der selvfølgelig skal være sanktioner, hvis man ikke lever op til den behandlingsplan, der er iværksat. Der skal være mening i det, og det skal man også opleve hos dem, der indgår i ordningen.

Må jeg sige til hr. Bruno Jerup, at der har været sonderende undersøgelser i forskellige kredse om interessen for forslaget, og jeg tror altså, at der er en interesse, i hvert fald for det, der er tilbudt her. Jeg synes i og for sig ikke, det er så ambitiøst et forslag. Jeg kunne godt ønske mig, at det var mere ambitiøst.

Må jeg sige, at hvis det giver gode resultater, mon det så ikke også vil anspre flere til at

ønske at være med i det? Jeg tror, at mange af de ulykkelige mennesker, der er stofmisbrugere, gerne selv vil ud af det. Og hvis de kan se, der er en vej ud af misbruget, ville flere, end tilfældet er nu, måske også melde sig som interesserede.

Til hr. Tom Behnke vil jeg sige, at når der er forskel på de forskellige ordninger, er det jo blandt andet, fordi det er forsøgsordninger; der er ingen af os, der har en patentløsning på, hvordan vi bedst løser dette her. Derfor synes jeg også, der skal være frihed til at lave det på forskellige måder for at prøve at finde frem til, hvordan man bedst kan opnå det resultat, som vi alle er enige om at vi skal nå.

Jeg håber, at forsøgsordningerne ansporer til, at vi får en nytænkning i debatten om straf og behandling og i diskussionen om den rette måde at behandle narkomanien på.

Forsøgsordningen udgør et alternativ til fængselsstraf. Den rummer muligheder for at behandle narkomanien efter behandlingsprincipper, der har givet lovende resultater i udlandet. Jeg synes derfor, at der er god grund til at sætte den i værk, men jeg vil ikke lukke af for, at vi kan gøre det på andre måder.

Jeg vil sige, at for os alle sammen må det gælde, at vi ikke må læne os tilbage og tro på, at nu går det bare af sig selv. Vi skal arbejde med det her forsøg. Jeg vil være åben over for andre. Jeg tror virkelig, at der for samfundet er noget at tjene her, dels det, at nogle mennesker ikke får så ulykkeligt et liv, som de ellers ville få, dels at samfundet vil spare en masse penge, og dels at en masse mennesker i vort samfund ikke vil blive udsat for de store gener, som den kriminalitet, der er affødt af stofmisbruget, medfører. Så vi slår flere fluer med ét smæk, hvis det her lykkes.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg kan forstå, at der har været en sondering med hensyn til, hvor mange der kunne være interesseret i at indgå i et sådant forsøg, men der er altså ikke eksakte tal. Hvis de hollandske tal om, at det kun er 5 pct. af dem, der står til en frihedsstraf, der ønsker en behandlingsdom som den, der er beskrevet her, er rigtige, kan der være et lille problem.

Det er muligt, at det ikke er noget problem, og jeg er enig i, at det kan have en afsmittende effekt, så flere måske med tiden vil være interesseret i det. Men man har altså ikke nogen konkret talvurdering med hensyn til, hvor mange der kunne være interesseret.